

Landinspektør L var rekvireret til at gennemføre en skelforretning. Åstedsmødet blev afsluttet med, at landinspektøren oplyste til parterne, at han ville orientere sig yderligere om skelforholdene og enten fastsætte skel ugen efter eller indkalde til nyt møde. Efter at have modtaget oplysninger til brug ved skelforretningssagen fik han den fejlagtigt arkiveret, og han skænkede ikke sagen en tanke før 2 ½ år senere, da han i anden forbindelse reablerede skellet for en nærliggende sommerhusgrund. Nævnet fandt landinspektørens forhalning af sagen fra januar 2000 til juni 2003, hvor han kontaktede klageren, indebar en tilsidesættelse af pligterne som landinspektør, og sanktionen derfor blev - under hensyn til landinspektørens gode vilje til at få sagen afsluttet bedst muligt for klageren – fastsat til en advarsel.

Landinspektørnævnet fandt ikke grundlag for at kritisere, at L i sit forsøg på at få parterne til at indgå forlig ved skelforretningen lod et vejretsspørgsmål indgå heri.

I Landinspektørnævnets sag nr. 262: A mod landinspektør L afsagde nævnet den 15. september 2004 følgende

KENDELSE:

I breve af 12. juli 2002 og 1. juni 2003 har A klaget over, at landinspektør L ikke har færdiggjort en skelforretning, som hun i 1999 rekvirerede ham til at gennemføre. Åstedsmødet, som blev afholdt den 7. september 1999, blev afsluttet med, at landinspektøren oplyste til parterne, at han ville orientere sig yderligere om skelforholdene og enten fastsætte skel ugen efter eller indkalde til nyt møde. A afventede herefter nærmere oplysninger fra landinspektøren, men da hun intet hørte fra ham, klagede hun den 12. juli 2002 til Landinspektørnævnet.

I et brev af 18. august 2003 har landinspektør L til Landinspektørnævnet afgivet bemærkninger til den fremsatte klage. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

”....

Den 27. marts 1999 rekvirerede A mig til at fastlægge skellet mellem sin ejendom, matr.nr. 8f, 8g og 9n på den ene side og naboen B's ejendom, matr.nr. 9c på den anden side ved en skelforetning. I løbet af foråret og sommeren indsamlede jeg oplysninger om skellet til brug ved åstedmødet,

Den 7. september 1999 afholdtes åstedsmøde med deltagelse af A, B, dennes hustru C og søn D samt undertegnede. Efter konstatering af indvarslingens lovlighed og min habilitet gennemgik vi den omhandlede skelstrækning og konstaterede, hvor eksisterende skeldiger og hegn i enighed betragtedes som rette skel, således at uenigheden kunne begrænses til den relevante delstrækning. Herunder konstaterede jeg en helt nyetableret skelpæl, som på

forespørgsel af A blev oplyst at være anbragt af min kollega, N ved en skelforretning ganske få dage forinden vedrørende et andet af A's naboskel. Endvidere konstaterede jeg, at uenigheden på den aktuelle strækning i lige så høj grad vedrørte et spørgsmål om B's færdselsret på det omtvistede areal som beliggenheden af skellet mellem ejendommene.

Jeg forsøgte derfor gennem et temmelig langvarigt forløb at etablere et forlig, som både omfattede anerkendelse af en skellinie og afgrænsning og anerkendelse af en vejret for B. I sidste ende ønskede A imidlertid ikke at anerkende vejretten, hvorefter forligsmulighederne måtte betragtes som udtømte.

Herefter meddelte familien B, at man på grund af arbejde ikke kunne afse yderligere tid til mødet og A gik kortvarigt ind i sit hus for at hente breve til yderligere oplysning af vejspørgsmålet.

Imidlertid indgik vejretsspørgsmålet ikke mere i sagen i og med at forligsbestræbelserne ikke lykkedes.

Jeg havde endvidere fået synspunkterne om skellet tilstrækkeligt belyst af de to parter og ønskede ikke ensidige partstilkendegivelser uden modpartens tilstedeværelse.

Endelig havde jeg behov for at foretage opmåling af situationen på stedet, herunder de skellinier, der var enighed om, de øvrige linier, der havde været omtalt under åstedsmødet samt den skelpæl og senere fundne opmålingsfikspunkter, som N havde etableret og opmålt.

Af disse grunde meddelte jeg parterne, at skelforretningen blev udsat med henblik på opmåling af situationen og indhentning af yderligere oplysninger.

Jeg foretog herefter sammen med min medhjælp en opmåling af de nævnte emner, hvorefter jeg kørte hjem.

Dagen efter kontaktede jeg N og anmodede om materiale fra den af ham afholdte skelforretning. Jeg kan i sagen se, at jeg fra N har modtaget skelforretningsrapport, måloplysninger og registreringsskrivelse fra Kort og Matrikelstyrelsen den 18. januar. På daværende tidspunkt er sagen desværre fejlagtigt blevet sat i arkiv i stedet for til behandling, og jeg må desværre erkende, at jeg ikke har hørt fra parterne eller skænket sagen en tanke før medio juni i år, hvor jeg etablerede skellet for en sommerhusgrund, der grænser til en privat fællesvej beliggende på A's ejendom. På dette tidspunkt blev sagen fundet frem fra arkivet og produktionen af en situationsplan på grundlag af dels min, dels N's opmåling blev iværksat.

Ved modtagelsen af Landinspektørnævnets brev af 10. juli d.å. kørte jeg derfor straks på besøg hos A, hvor jeg:

gav A min uforbeholdne undskyldning for den meget beklagelige forhaling af sagen,

oplyste, at bevillingen fra Statsamtet til fri proces stadig var gældende, idet skelforretningen fortsat var kørende,

tilbød straks at genoptage sagen, hvis A ønskede det, men erklærede mig indforstået med, hvis A hellere så en anden landinspektør afholde skelforetningen, i hvilket tilfælde jeg efter omstændighederne ikke ville afregne mit arbejde,

A udbad sig betænkningstid vedrørende mit fortsatte engagement, og der er siden korresponderet nogen gange frem og tilbage,

Jeg skal endnu en gang beklage den meget uheldige fejlagtige henlæggelse af sagen samt vedstå mit tilbud om, enten straks at fortsætte og afslutte sagen eller henlægge den uden afregning.

....”.

Vedlagt som bilag til L's brev af 18. august 2003 til nævnet var bl.a. medsendt kopi af et brev, som han den 8. august 2003 havde sendt til A. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

”....

Ad den private vej

Retlig er situationen den, at der siden 1972 har været udlagt en 8,00 m bred vej på matr.nr. 9f grænsende til matr.nr. 9dl og med vejret for alle de udstykkede sommerhusgrunde. Opfattelsen i Kort og Matrikelstyrelsen og hos Landinspektør M er, at du har meddelt tilladelse til dette vejudlæg, hvilket jeg har oplyst ejeren af matr.nr. 9dl, E.

Selv om du er uenig i denne opfattelse, kan du ikke ensidigt spærre vejen eller indskrænke vejarealet.

Som jeg fortalte dig ved mit besøg hos dig den 9. juli kan du derimod anlægge sag mod landinspektør M og/eller Kort og Matrikelstyrelsen med krav om erstatning for uberettiget afgivelse af areal til vej.”.

I et brev af 3. september 2003 har A til Landinspektørnævnet bl.a. afgivet bemærkninger til spørgsmålet om inddragelse af vejretsspørgsmålet under skelforretningen. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

”....

.... mødet fortsatte til ud på eftermiddagen, da var der sat målepæle, ikke helt i linien, men jeg var indstillet på forlig. Hr. L var i færd med at skrive forliget, samtidig fortalte han, hvad der blev skrevet.

Jeg hørte pludselig ordet vejret. Og fik forklaret at min nabo ønsker vejret sammen med forliget om skellet. Hverken før eller under mødet havde jeg hørt tale om vejret. Jeg spurgte hr. L om vejretsspørgsmålet kunne afgøres ved en skelforretning. Hr. L svarede, at man jo aftale så meget. Jeg mener, jeg burde have haft et præcist svar ja eller nej, samt hvor i loven emnet finder omtale. Derefter kunne jeg ikke indgå forlig.

....”.

Efterfølgende har A i breve af 26. januar 2004 og 20. april 2004 fremsat følgende spørgsmål/klagepunkter:

- Har landinspektøren pligt til at fjerne den midlertidige afmærkning fra skelforretningen, eller må hun selv fjerne den?
- L var meget unøjagtig i de oplysninger, som han gav til sit forsikringsselskab om placering af de træpæle, som han afsatte i forbindelse med skelforretningen, og som var årsag til en faldskade, som hun har pådraget sig. Stridspunktet består i, om den pågældende træpæl er placeret i et gangareal eller ej. Statsamtet har meddelt hende afslag til fri proces til en retssag mod L og har i den forbindelse særligt lagt vægt på, at træpælen ikke var placeret i et gangareal.
- Er bevillingen til fri proces fortsat er gældende, uanset om L afslutter den påbegyndte skelforretning, eller om hun beder en anden landinspektør gennemføre en ny skelforretning?

Landinspektørnævnet udtaler:

L har for nævnet erkendt, at han, efter at have modtaget oplysninger til brug ved skelforretningssagen den 18. januar 2000, fejlagtigt fik sat sagen i arkiv i stedet for til behandling. Han skænkede ikke sagen en tanke før i midten af juni 2003, da han i anden forbindelse reetablerede skellet for en nærliggende sommerhusgrund. Han fandt herefter sagen frem fra arkivet og iværksatte produktion af situationsplan. Da han modtog Landinspektørnævnets brev af 8. juli 2003 i anledning af klagen, kørte han straks ud til klageren, hvor han gav hende sin uforbeholdne undskyldning for forhalingen af sagen. Han har tilbudt at genoptage skelforetningen, hvis klageren ønsker dette. Han har samtidig erklæret sig indforstået med, at klageren kan vælge en anden landinspektør til at afholde skelforretning, og at han i givet fald efter omstændighederne ikke vil afregne for sit arbejde i sagen.

Nævnet er ikke bekendt med, om klageren har truffet beslutning om, hvorvidt hun ønsker, at L afslutter den påbegyndte skelforretning, eller om hun vil rekvirere en anden landinspektør til at afholde skelforretning.

Landinspektørnævnet finder ikke grundlag for at kritisere, at L i sit forsøg på at få parterne til at indgå forlig ved skelforretningen lod vejretsspørgsmålet indgå heri. Efter bestemmelsen i § 3, stk. 1, i bekendtgørelse om skelforretninger skal landinspektøren, når han finder, at skelspørgsmålet er tilstrækkeligt belyst, søge at opnå enighed mellem parterne om skellets beliggenhed, og landinspektøren kan lade andre spørgsmål end skellets beliggenhed indgå i forligsforhandlingen. Når der som i den konkrete sag ikke er enighed om, at vejretsspørgsmålet skal indgå i et eventuelt forlig om skellets placering, må landinspektøren vurdere, om det er muligt at indgå forlig på et andet grundlag eller om forligsmulighederne er udtømte, og skellet derfor må afsættes efter bestemmelsen i bekendtgørelsen § 5.

Landinspektørnævnet har ikke beføjelser til at fastslå, om den afmærkningspæl af træ, som klageren faldt over, står i et gangareal eller ej. Klage over statsamtets afgørelse om ikke at bevilge klageren fri proces til at føre en erstatningssag mod L skal ske til Civilretsdirektoratet.

Med hensyn til det rejste spørgsmål om, hvorvidt klageren selv eller landinspektør L kan fjerne den midlertidige afmærkning fra den uafsluttede skelforretning i 1999, er det nævnets opfattelse, at de omhandlede afmærkningspæle i træ er en midlertidig afmærkning, der ville blive fjernet, når skellet var endeligt fastlagt og afmærket med skelmærker, f.eks. jernrør. Afmærkningspælene er således ikke omfattet af bestemmelsen i udstykningslovens § 45, men nævnet vil dog anbefale, at afmærkningspælene bliver stående, indtil skellet er endeligt fastlagt ved den skelforretning, som L har påbegyndt eller ved en ny skelforretning afholdt af en anden landinspektør.

Landinspektørnævnet kan ikke besvare det af klageren rejste spørgsmål om bevillingen til fri proces fortsat er gældende, uanset om L afslutter den allerede påbegyndte skelforretning, eller om klageren antager en ny landinspektør til at gennemføre skelforretningen. Spørgsmålet må besvares af statsamtet.

Ligeledes har nævnet ikke beføjelse til at træffe afgørelse i den strid, der er om, hvorvidt klageren i 1972 meddelte tilladelse til udlæg af en 8,00 m bred vej over sin ejendom. Denne strid kan alene afgøres af domstolene.

Nævnet finder, at landinspektørens forhaling af sagen fra januar 2000 til juni 2003, hvor han kontaktede klageren, indebærer en tilsidesættelse af pligterne som landinspektør, jf. landinspektørlovens § 7. Sanktionen herfor fastsættes under hensyn til landinspektørens gode vilje til at få sagen afsluttet bedst muligt for klageren i medfør af samme lovs § 10 til en advarsel.

Thi bestemmes:

Landinspektør L tildes en advarsel.

Lars Buhl

Sigrid Ballund

Lars Bakholt Pedersen